त्रञ्च श्रीणीताम्। दक्षञ्च त्वा बलञ्च श्रीणीताम्। ओजञ्च त्वा महञ्च श्रीणीताम्। आयुञ्च त्वा जरा च श्रीणीताम्। आत्मा च त्वा तनूञ्च श्रीणीताम्। शृतोऽसि शृतं कृतः। शृताय त्वा शृतेभ्यस्त्वा" इति। हे दधिद्रव्य 'वाक्च' वाग्देवतापि, त्वां 'श्रीणीतां' तवाधिश्रयणं करोतु। एवं मनश्चेत्यादिषु योज्यं। 'दक्षः', उत्साहः। 'बलं' शरीरशक्तिः। 'ओजः' कान्तिः। 'महः' शत्रूणामभिभवनं। 'आयुः' दीर्घायुष्यं। 'जरा' तस्यायुषोन्तिमावस्था। 'आत्मा' जीवः। 'तनूः' शरीरं। एतैर्देवैः 'शृतं कृतः',पक्वं यथा भवति तथा कृतः सन् 'शृतोसि' त्वं पक्वोसि, हे दधिपदार्थ 'शृताय' पाकाय, त्वामहं अत्र अपयामि, 'शृतेभ्यः' पूर्व्वपक्वेभ्यो हविर्भ्यः, त्वामतिशयेन पक्वं करोमि॥

(५) अथ दधिघर्म्मस्य होमे मन्त्रमाह। यमिन्द्रमाहुर्व्वरुणं यमाहुः। यं मित्रमाहुर्यमु सत्यमाहुः॥ ३॥ यो देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा" इति। शास्त्राभिज्ञाः पुरुषाः 'यं' अग्निं, इन्द्रादिरूपम्, 'आहुः', सत्यं परं ब्रह्म 'यः' च अग्निः, 'देवानां' दीप्तिमतां मध्ये, 'देवतमः' दीप्तिमत्तमः, 'तपोजाः' नियमनरूपेण तपसा जन्यः, 'तस्मै' सर्व्वदेवाय समष्टिरूपायाग्नये, हे दधिद्रव्य त्वां जुहोमि 'तेभ्यः' तु इन्द्रादिभ्यः, 'त्वा', जुहोमीति शेषः॥

(६) अथ भक्षणमन्त्रमाह। "मयि त्विदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्य्यम्। त्रिशुग्घर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा ज्योतिषा सह।